

Statkraft

ALTA KRAFTVERK

INNHOLDSFORTEGNELSE

Side 2- 3	Alta canyon
Side 4- 5	Stortingsvedtaket
Side 6- 7	Alta-vassdraget, oversiktskart
Side 8- 9	Tilbakeblikk
Side 10-11	Alta Kraftverk
Side 12	Kraftbehovet i Finnmark
Side 13	Ringvirkninger
Side 14-15	Investeringer lokalt i samband med utbyggingen
Side 16	Andre ytelser til utbyggingskommunene
Side 17	Kostnader
Side 18	Kraftpriser i Finnmark
Side 19	Andre berørte interesser
Side 20-21	Kraftutbyggingen og nærmiljøet
Side 22	Skjønnsrettens vurdering av skader og ulemper for vassdraget
Side 23	Kraftutbyggingen sett fra Alta kommunes side

Forsiden: Damstedet i Šavcu

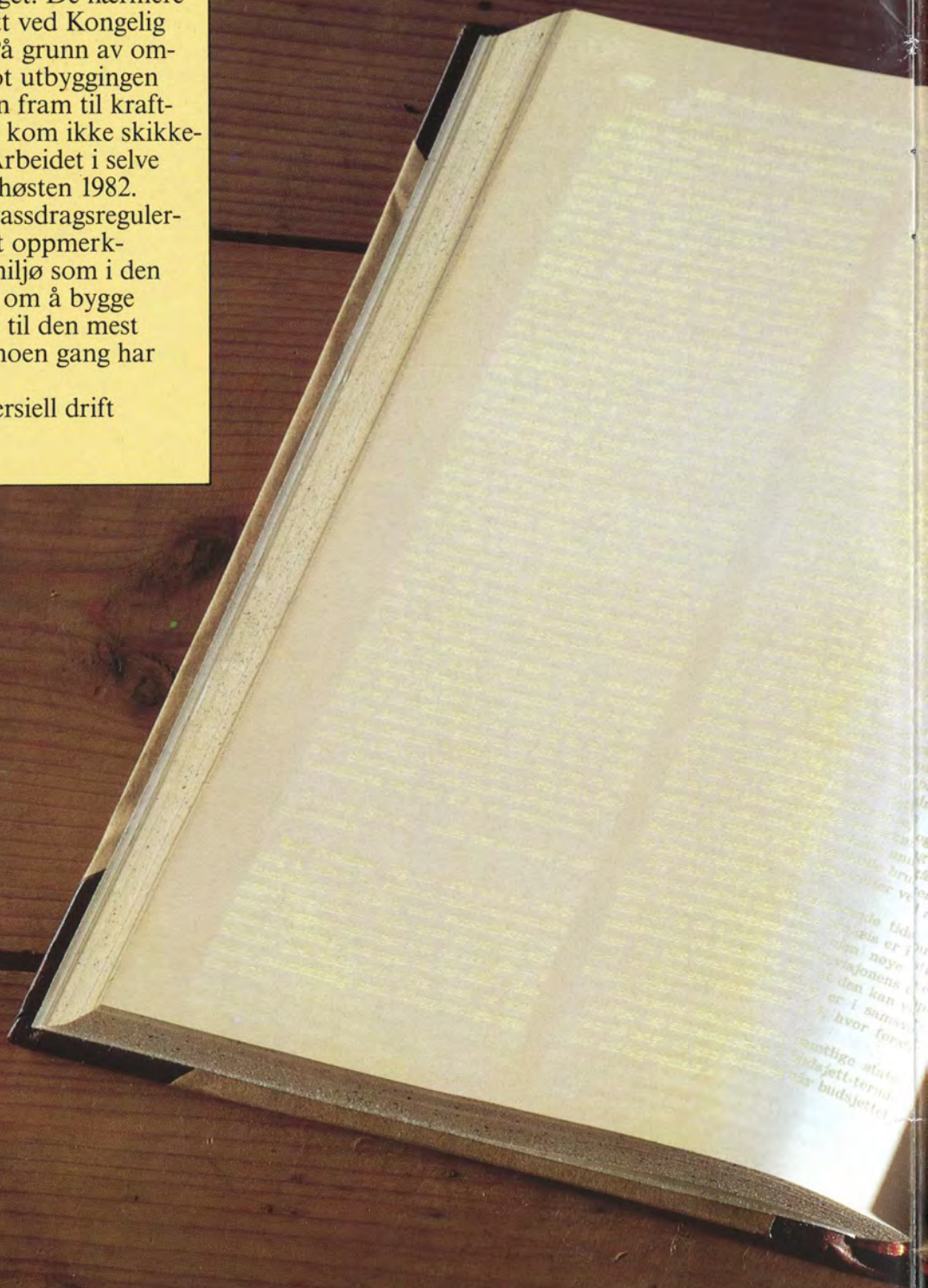
Canyon etter utbyggingen sett nedenfra dammen

Stortinget vedtok 30. november 1978 utbyggingssplanen for Alta-vassdraget. De nærmere vilkår for utbyggingen ble gitt ved Kongelig resolusjon av 15. juni 1979. På grunn av omfattende demonstrasjoner mot utbyggingen ble arbeidet med anleggsveien fram til kraftstasjonsområdet forsinket og kom ikke skikkelig i gang før i januar 1981. Arbeidet i selve kraftstasjonsområdet startet høsten 1982.

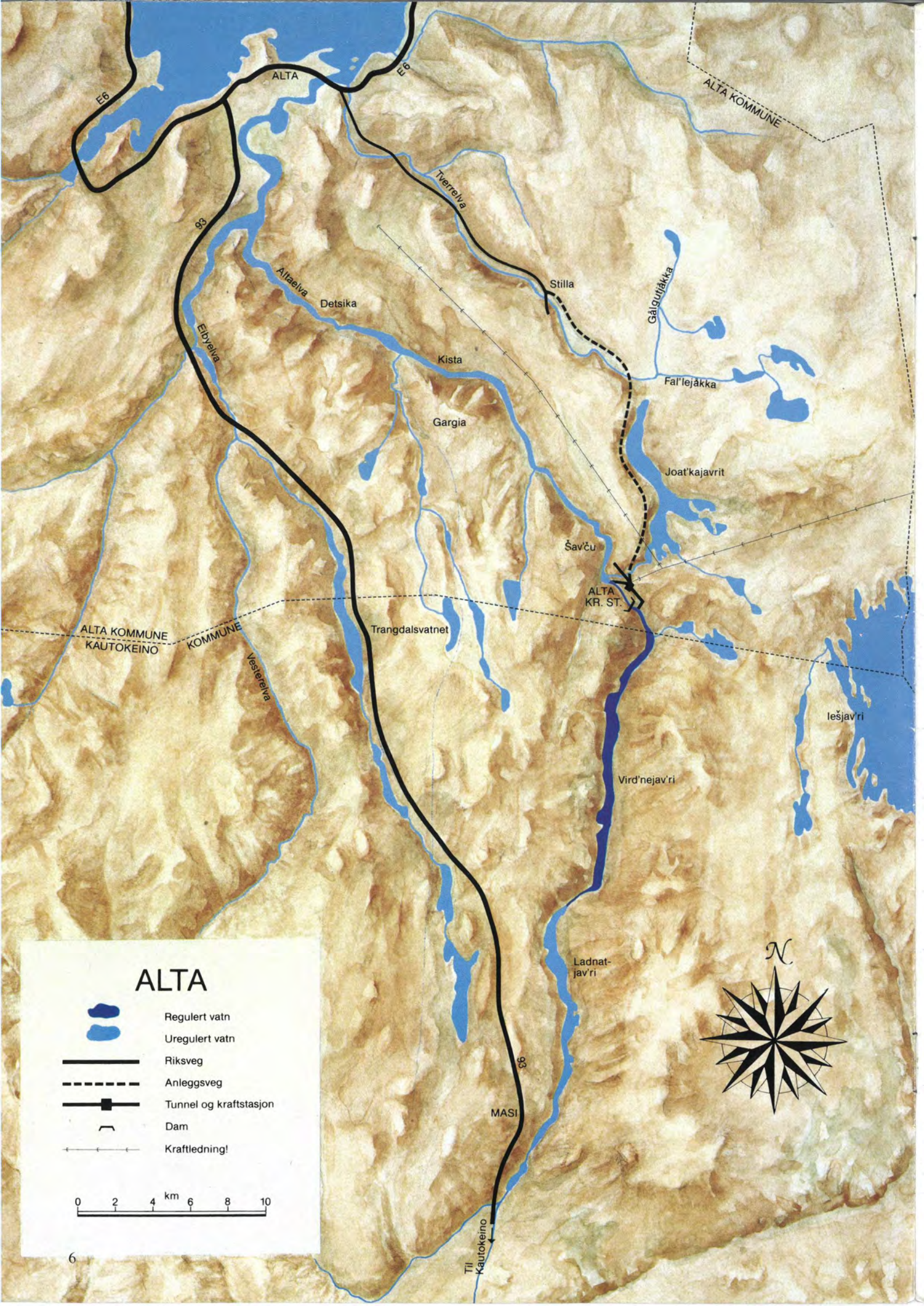
Alta-utbyggingen er den vassdragsregulerings sak som har påkalt størst oppmerksomhet såvel i det politiske miljø som i den alminnelige debatt. Vedtaket om å bygge ut Alta-vassdraget førte også til den mest omfattende sak Høyesterett noen gang har behandlet.

Kraftverket kom i kommersiell drift 29. mai 1987.

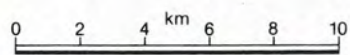
St. meld. nr. 61
(1979—80)

**Om regjeringens arbeid med gjennomføringen
av Stortingets vedtak
om utbygging av Altavassdraget**

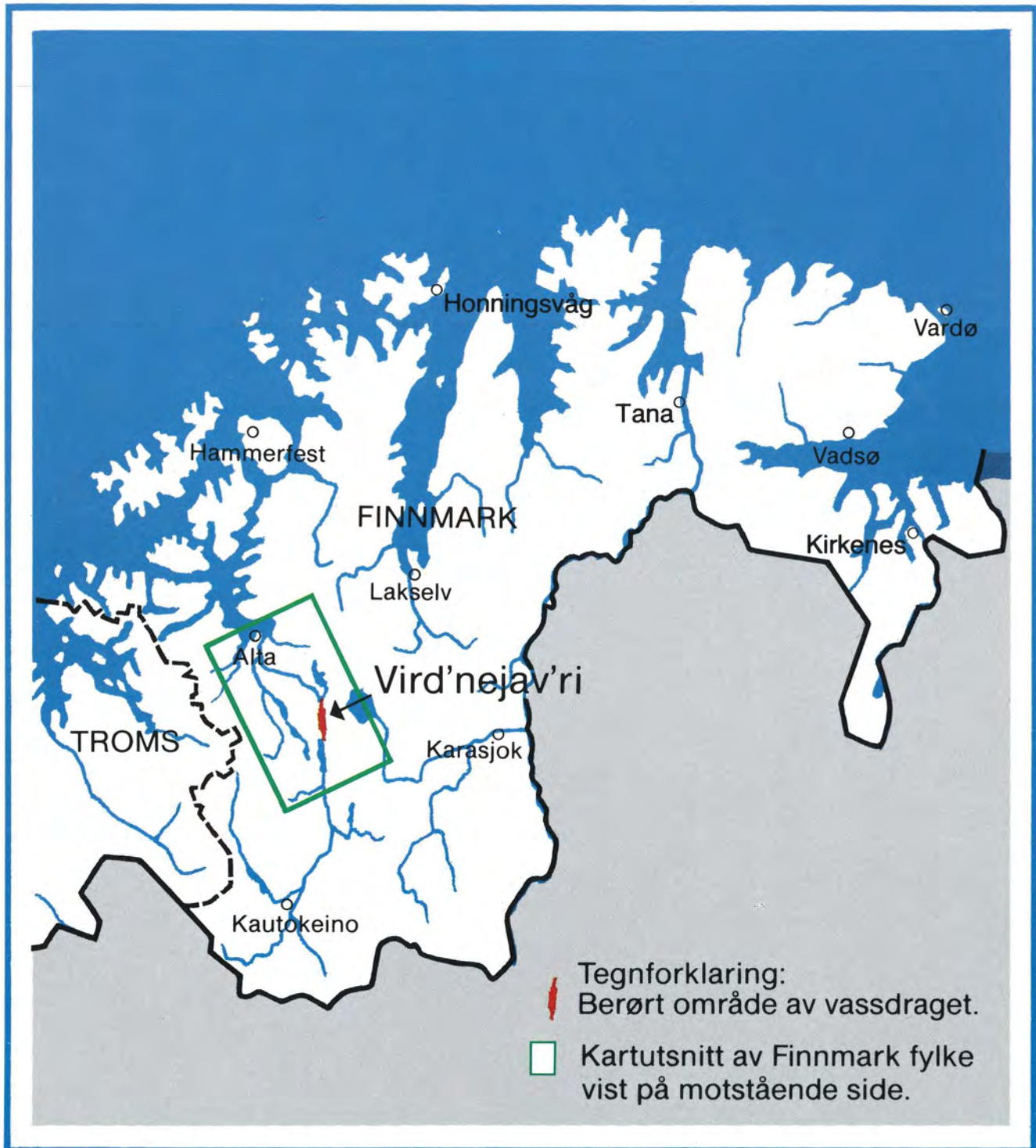
ALTA

- Regulert vatn
- Uregulert vatn
- Riksveg
- Anleggsveg
- Tunnel og kraftstasjon
- Dam
- Kraftledning!

ALTA-VASSDRAGET

Alta-Kautokeino-vassdraget har sitt utspring i grensetraktene mot Finland. På sitt 170 km lange løp mot Altafjorden får vassdraget tilsig fra en stor del av Finnmarksvidda. De nederste 40 km av elva har laks og er ikke berørt av utbyggingen.

TILBAKEBLIKK

Studieselskapet for Norges vannkraft la i 1967 fram idéskisser for utnyttelse av Iešjohka, Joatkajohka og Tverrelva.

Vassdragsdirektoratets avdeling for vasskraftundersøkelser la i 1968 fram en vurdering for utnyttelse av Alta-Kautokeino-vassdraget samt sideelvene Iešjohka, Tverrelva, Joatkajohka, Vesterelva og Eibyelva.

For utnyttelsen av fallet mellom Virdnejávri og Šávču ble det lagt fram to hovedalternativer med henholdsvis 15 m og 50 m regulering av Virdnejávri.

Stor regulering av Virdejavri ble tidlig forkastet på grunn av konsekvensene for Masi og i 1973 vedtok Stortinget varig vern av Masibygda.

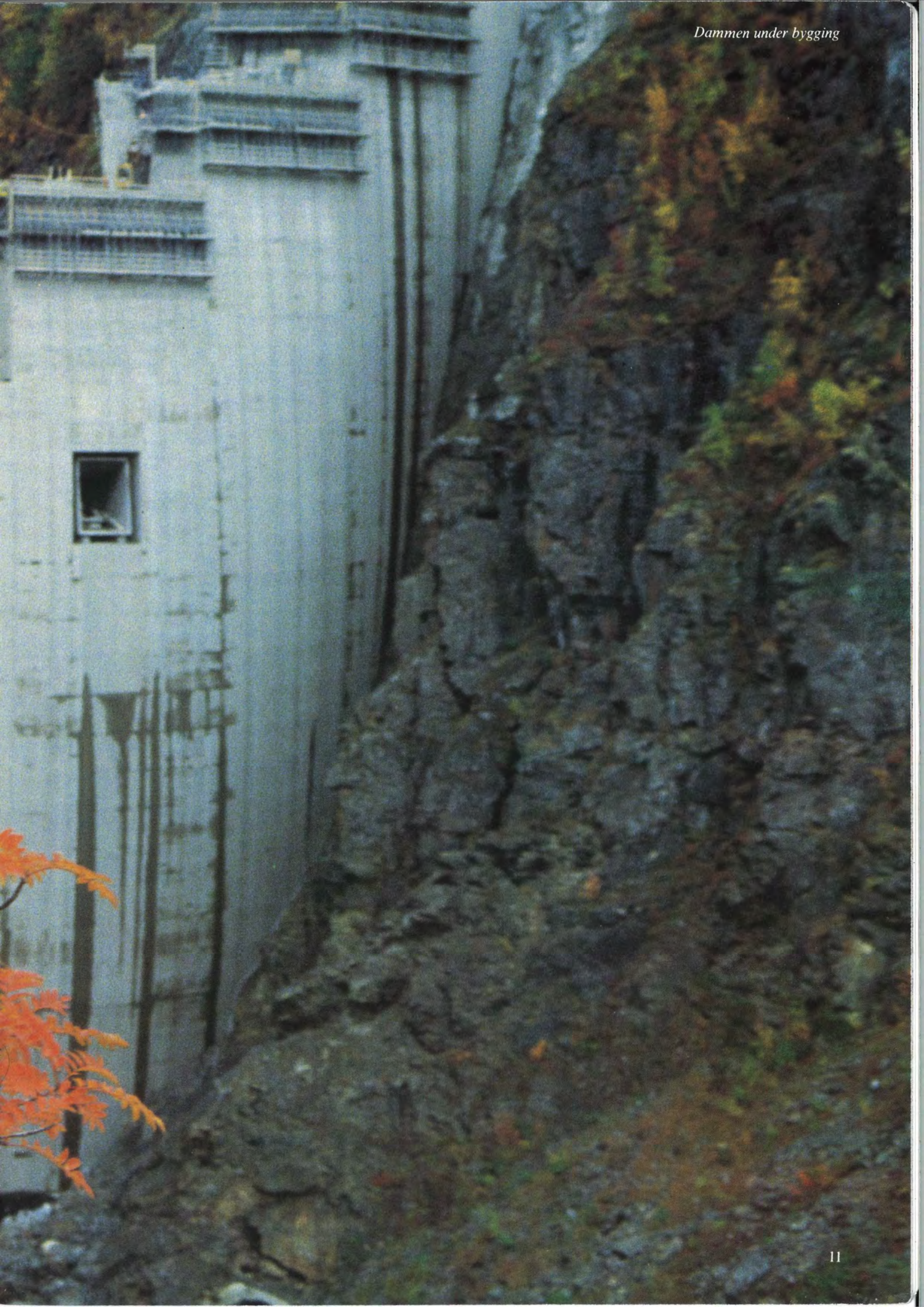
Statskraftverkernes planlegging startet i 1970.

Utbyggingsøknad ble lagt fram i 1974. Under saksbehandlingen ble det foretatt flere endringer av planene: Iešjavri, Iešjohka, Joatkajávrrit og Joatkajohka, Fallejohka og Golggotjohka ble trukket ut av prosjektet og gitt varig vern samtidig som Stortinget i november 1978 vedtok utbygging av Alta-Kautokeino-vassdraget i sin nåværende form. Det vil si at kraftverket ikke får overføringer fra annet vassdrag.

ALTA KRAFTVERK

Utbyggingsområdet ligger rett ovenfor den lakseførende del av elva. Kraftverket utnytter et fall på 185 meter mellom det 18 km lange Virdnejávrimgasinet og Sávču. Fra den 110 m høye inntaksdammen og til utløpet fra kraftstasjonen tørrlegges ca. 2 km av elvestrekningen.

Kraftverket eies med 40% av Finnmark fylke og 60% av staten.

KRAFTBEHOVET I FINNMARK

– Er det fortsatt behov for kraften?

I stortingsproposisjon nr. 107 (1977-1978) om statsregulering av Alta-vassdraget står det om kraftbehovet bl. a.: «Etter prognosene for forbruksutviklingen i Finnmark vil kraftbehovet øke

fra i 1975 ..... 909 GWh
til i 1985 ..... 1453 GWh

Registrert forbruk i 1985 ..... 1452 GWh
Registrert egenproduksjon i 1985: 692 GWh.

Dette viser for det første holdbarheten i prognosene fra 1975 og for det andre at selv med Alta kraftverk i drift i 1987 vil Finnmark være et underskuddsfylke som trenger tilførsel av kraft utenfra.

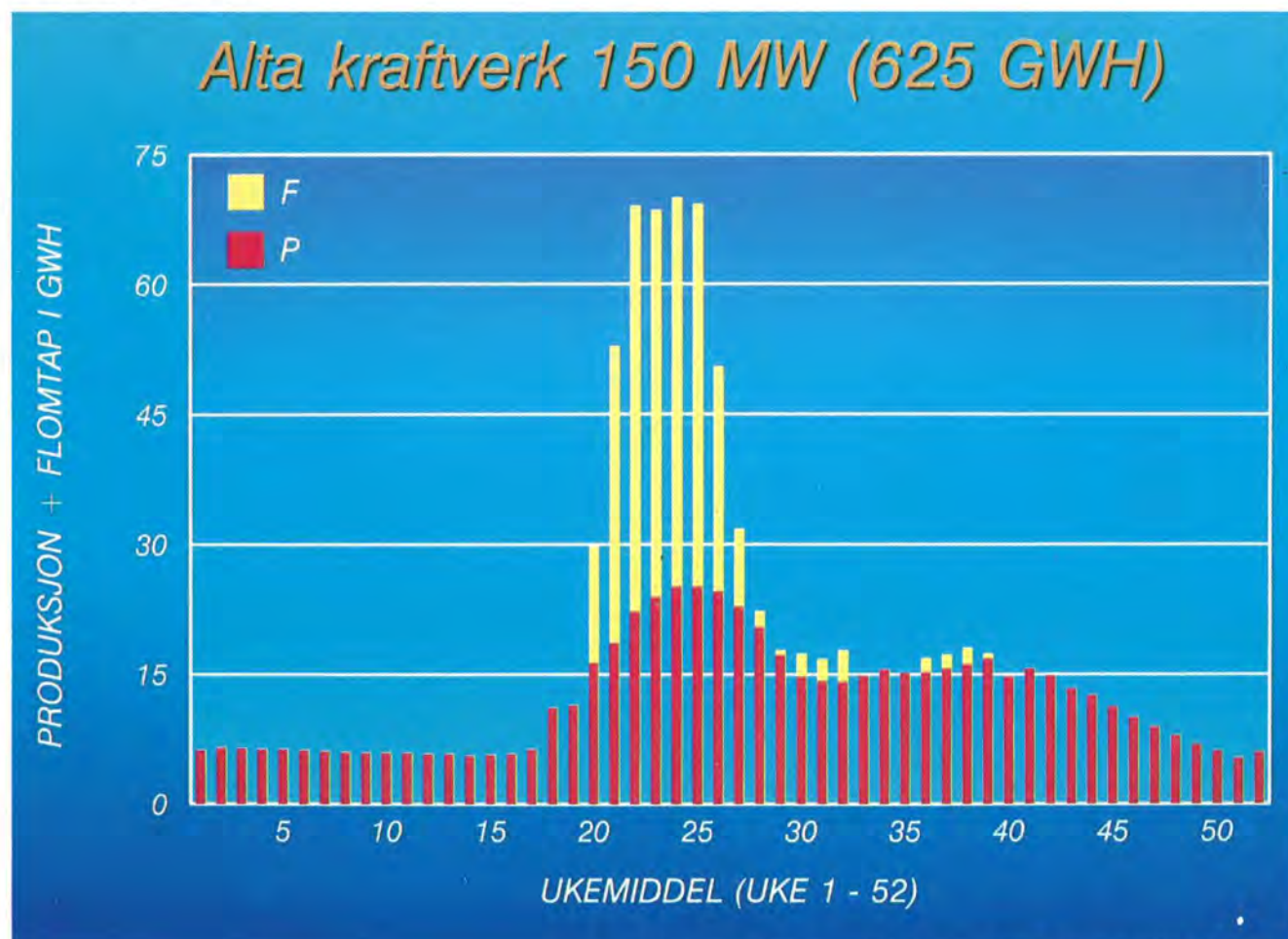
– Hva vil kraften bli brukt til, sommerkraft/vinterkraft?

Alta kraftverk vil få en gjennomsnittlig produksjon pr. år på 625 GWh. Av dette er 240 GWh vinterkraft produsert i tidsrommet 1. oktober–30. april.

Større, godt regulerte kraftverk som Kobbelv, Innset, Skjomen og Adamselv vil bidra til å foredle en vesentlig del av sommerkraften: Alta produserer for fullt i sommerhalvåret, mens andre kraftverk som Adamselv, Innset, Skjomen og Kobbelv kjører forsiktig og lagrer vann for vinteren. I vinterhalvåret får Alta liten produksjon, mens magasin-verkene (kraftverk med vannmagasin) som rommer flere års tilsig, kan kjøre for fullt. Man ser på denne måten at Alta med et magasin på ca. 6% av årstilløpet og Kobbelv med et magasin på ca. 300% utfyller hverandre.

– Er det aktuelt å montere aggregat nr. 3 i kraftstasjonen?

Flomtapet/overløpet på dammen er betydelig i sommermånedene. I Stortingsproposisjon nr. 107 (1977-78) er det nevnt at det kan bli aktuelt med betydelig større maskininstallasjon når overføringskapasiteten på kraftledningene økes.

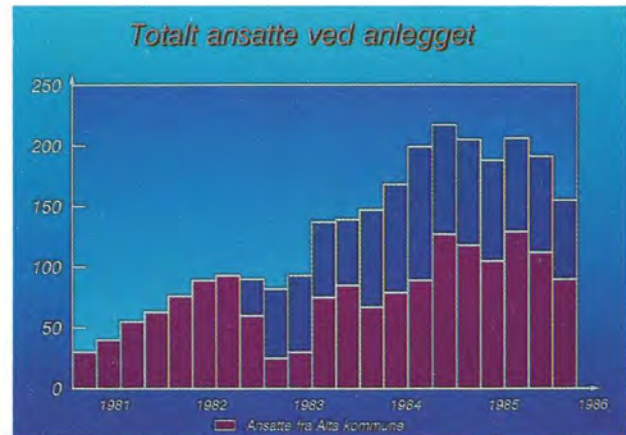

Produksjon og flomtap ved eksisterende installasjon i Alta kraftverk

Kostnadene ved ekstra aggregat på 100 MW er beregnet til ca. 175 mill. kroner. Med en produksjon på 95 GWh vil dette gi en svært rimelig tilleggskraft.

- Tilleggskraft til Finnmark

Fra 1988 blir det samkjøringsforbindelse mellom Øst-Finnmark og Finland på 80 MW. Sammen med en importmulighet på inntil 28 MW fra Sovjet og samkjøringsforbindelse med de andre verkene skulle dette gi tilfredsstillende kraftdekning for Finnmark de nærmeste år.

RINGVIRKNINGER

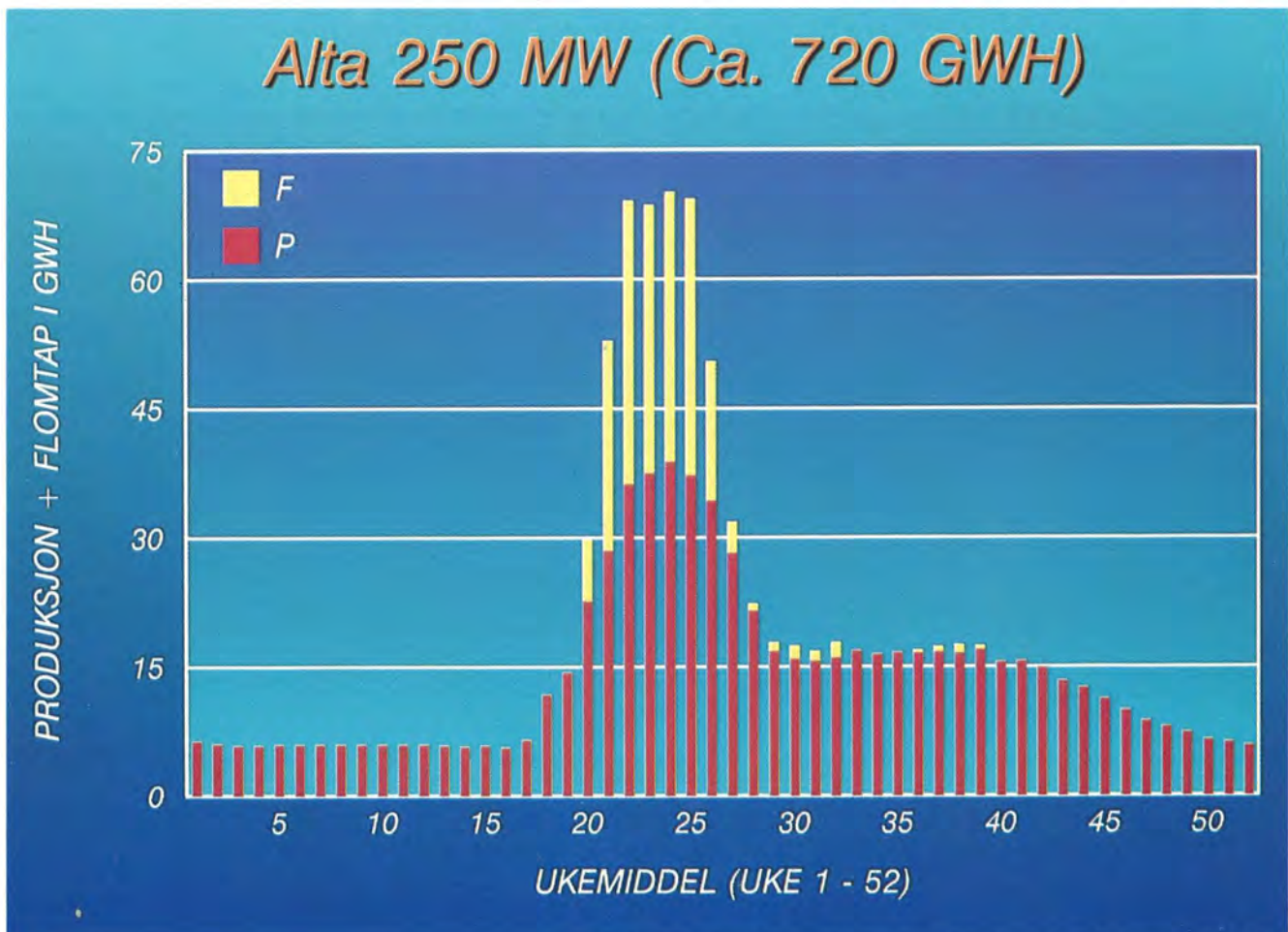
I anleggsperioden har ringvirkningene for andre arbeidsplasser i Alta-distriktet vært merkbar.

Statkraft har lagt vekt på å benytte lokale krefter der det har vært teknisk og økonomisk mulig. Ved utførelsen av pålagte tiltak er

det på det nærmeste bare benyttet lokale bedrifter. I tillegg ble den krevende oppgaven med bygging av ca. 30 km anleggsvei og to større bruer utført av lokale entreprenører.

Hovedentreprenøren A/F Alta-kontrakt har på tilsvarende måte trukket inn lokale leverandører og underentreprenører.

Totalt har Statkraft og Alta-kontrakt kjøpt tjenester lokalt for nærmere kr 300 mill.

Produksjon og flomtap etter en tenkt tilleggsinstallasjon på 100 MW

INVESTERINGER LOKALT I SAMBAND MED UTBYGGINGEN

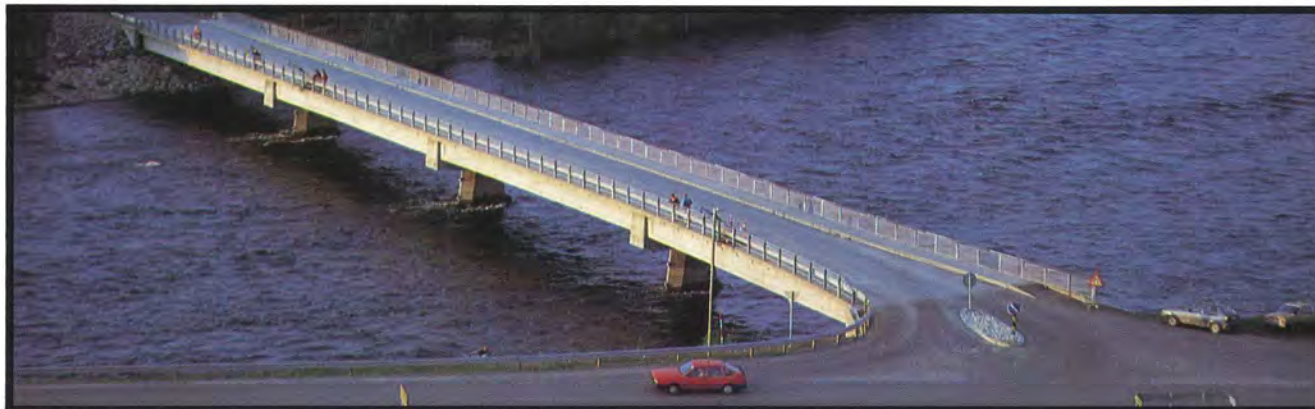
Pålagte tiltak:

– *Øvre Alta bru*

Arbeidet med brua ble igangsatt 1. oktober 1984 og ble fullført 15. oktober 1985.

Lokal entreprenør.

Total kostnad 8,5 mill. kr.

Øvre Alta bru

– *Masi bru*

Arbeidet ble igangsatt våren 1983, og brua ble overlevert Kautokeino kommune 4. oktober 1984.

Total kostnad 8,8 mill. kr.

– *Ledningen til Masi fra anlegget*

Kraftledningen ble bygget av Nord-Troms kraftlag i perioden 1982–1983. Ledningen fikk en avgrening til Soulovobme fjellstue, som dermed fikk strømforsyning like før jul 1982.

Fram til Alta-anlegget ble ledningen ferdig og spenningsatt 1 år senere.

Lokal arbeidskraft og tjenester.

Total kostnad 7,8 mill. kr.

– *Settefiskanlegget i Talvik*

Arbeidet startet etter ferien 1984, og anlegget ble overlevert 2. juli 1985.

Settefiskanlegget i Talvik

Lokal entreprenør. På topp var 30 personer i arbeid med anlegget.
Total kostnad kr. 14,1 mill. kr.

– Reinskillegjerde ved Iešjávri

Arbeidet utført under ledelse av Reindriftskontoret i Kautokeino i 1981.
Lokal arbeidskraft og tjenester.
Total kostnad kr. 153.000,-.

Reingjerde

– Jakt- og fiskeoppsyn

Jakt- og fiskeoppsynet ved Alta-anlegget er underlagt Vest-Finnmark politikammer. Det er gitt pålegg om 2 helårige og 2 halvårige stillinger. De helårige stillingene har oppsyn langs anleggsveien og området i tilknytning til denne. De halvårige stillingene har oppsyn med Alta-elva i øvre lakseførende del.
Kostnader pr. dato 1,4 mill. kr.

Laks fra området

– Elveforbygninger

Under henvisning til at reguleringen kan øke sannsynligheten for erosjonsskader, er Statskraftverkene pålagt å dekke kostnadene til 12 forbygningstiltak i Altaelva. Kostnadsoverslaget er på 5 mill. kr.

ANDRE YTELSER TIL UTBYGGINGSKOMMUNENE

– *Samarbeidsavtalen (rammeavtalen) mellom Alta kommune og Statskraftverkene, 17. november 1982*

Alta kommune la i mai 1982 fram et fyldig materiale som grunnlag for sitt forslag til rammeavtale med Statskraftverkene. Etter en del møter ble endelig avtaleutkast godkjent av begge parter, og avtalen ble underskrevet 17. november 1982.

Av de 17 punktene i avtalen kan nevnes tilskudd til Aronnes grendehus på 1 million kroner, 900.000 kroner til Gakori helsestasjon, 650.000 kroner til Strandveien i Bossekop, 485.000 kroner til opparbeidelse av vei på Lathari m. m.

Totalt tilførte rammeavtalen Alta kommune i direkte tilskudd 4,02 mill. kr.

– *Næringsfond til Alta og Kautokeino kommuner:*

Alta kommune ..... 6 mill. kr.
Kautokeino kommune ..... 4 mill. kr.

– *Reindriftingsfond*

Det er i reguleringsbestemmelsene tatt med et årlig tilskudd på kr. 30.000,- til hjelp for reindriften i de distrikter som blir berørt av reguleringen.

Fra og med 1979 er disse midlene innbetalt til Reindriftingskontoret i Vest-Finnmark. Midlene blir i det vesentligste benyttet til vedlikehold av lede- og skillegjerder.

«0-punktet» i Stilla

– *Veibygging i tilknytning til anleggsveien Stilla-Sávču*

På grunn av den økte trafikkbelastningen som byggingen av Alta kraftverk ville medføre på fylkesveien gjennom Tverrelvdalen og den kommunale skiferveien til Stilla, ble det i 79-81 på disse strekningene foretatt ombygging/nybygging.

Fylkesveien i kryss ved E6 til Bjørnstad bru:
Arbeidene ble utført av Vegkontoret i Finnmark. Statkraft forskotterte 1,5 mill. kr. som i sin helhet er tilbakebetalt.

Ny Bjørnstad bru:
Arbeidet ble utført av Vegkontoret i Finnmark med et direkte tilskudd fra Statkraft på 1 mill. kr.

Kommunal vei fra Bjørnstad bru til Stilla:
Arbeidet ble utført i Statkrafts regi ved bruk av lokale entreprenører.
Total kostnad 11 mill. kr.

– *Fiskefond Masi*

Iht. avtale mellom Statskraftverkene og Kautokeino kommune/fiskeinteressene i Masi er det opprettet et fiskefond på kr 350 000,-. Erstatning for skade reguleringen vil påføre fisket i Virdnejávri og Latnetjávri inngår i dette beløp.

KOSTNADER

Kostnadsoverslag i de årlige
budsjettproposisjoner i mill. kr.

	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987
mill. kr	776	875	928	1020	1048	961	975

Kostnadsoverslag i 1987-priser i mill. kr.

mill. kr.	1110	1161	1172	1241	1238	1113	1120
-----------	------	------	------	------	------	------	------

Beløpene er eks. renter.

Dette viser at det praktisk talt ikke har vært reell kostnadsendring for Alta-utbyggingen fra start anleggsarbeider og til igangkjøring av kraftverket.

KRAFTPRISENE I FINNMARK.

PÅVIRKNING FRA ALTA KRAFTVERK

Finnmark fylke eier 40% av Alta kraftverk som vil gi en spesiell prisvirkning i forhold til om hele produksjonen var statskraft. Siden 1982 er en liten del av fylkets andel av finansieringen dekket over driftsbudsjettet. Det har slått ut på Finnmark kraftforsynings priser med vel 1 øre pr. kWh. Finnmark kraftforsynings priser har i denne tid ligget meget nær statskraftprisen.

Fylkets andel i utbyggingen inkl. renter i byggetiden er forøvrig finansiert med partialobligasjonslån med renter hittil 13,5–12 7/8%.

En driftskalkyle med statskraftprisene stigende 2,5–5% pr. år i faste priser (realpriser), ville etter beregninger foretatt av Finnmark kraftforsyning, gi en pris som ligger 3–4 øre pr. kWh høyere enn med samme kraftmengde avregnet som statskraft.

Fiske i Altaelva

For distribusjonsverkene blir prisvirkningen mindre, avhengig av hvor meget fylkeskraften utgjør av kraftdekningen fra ca. 50–80%.

Alta-kraften vil derfor kunne slå ut på distribusjonsprisene med 1,5–3 øre, eller 5–12% på gjennomsnittprisene i 1986.

På lengre sikt vil prisen på den nedskrevne egenkraft fra Alta være minimal i forhold til hva statskraftprisen da vil være.

Hvor fort en vil få gevinst i forhold til statskraftprisen, vil bero på renteutviklingen på lånene og på utviklingen av statskraftprisen.

ANDRE BERØRTE INTERESSER

– Reindrift

Under Alta-sakens behandling, og særlig i sluttfasen, ble det sterkt fokusert på de problemer anlegget ville påføre reindriftnæringen i området.

Med bakgrunn i dette ble det på et møte i Alta, 3. desember 1981, hvor landbruksministeren var til stede, besluttet å oppnevne en «Planleggingsgruppe for gjensidig tilpassing mellom anleggsdrift og reindrift».

Gruppen er sammensatt av representanter fra reindriftnæringen, Olje- og energidepartementet og Statkraft.

Plangruppen har siden våren 1982 avholdt møte to ganger i året, før vår- og høstflyttingen. Høstmøtet 1985, er det eneste som ikke er avholdt.

I tillegg er det avholdt tre møter hvor alle distriktsformennene ble innkalt.

Plangruppen utarbeidet tidlig retningslinjer for bruken av anleggsveien og det ble oppnevnt en samisktalende kontaktperson som har sitt daglige arbeid ved reindriftsadministrasjonen i Alta.

Det er ikke kommet inn klager til reindriftskontorene pga. anlegget eller trafikken på veien. Plangruppen har stort sett bare behandlet søknader om dispensasjon for bruk av anleggsveien. I tillegg er det gruppen som

står bak søknaden om åpne dager ved Alta-anlegget i informasjonsøyemed for å lette presset fra distriktet for å få se anlegget.

Den samisktalende kontaktpersonen har det foreløpig ikke vært nødvendig å benytte. De samene som har behov for det, tar selv kontakt med anlegget når de er i området for diverse tjenester (telefon, drivstoff m.m.) eller for å få informasjon.

Rein på anleggsveien ved Joatkajávrrit

På tross av få saker å behandle, har plangruppen vært en viktig rådgiver for anlegget, samtidig som møtereferatene har gitt informasjon ut til reinbeitedistriktene om framdriften ved utbyggingen av kraftverket.

– Laksefiske i Šávču-sonen

Alta Laksefiskeriinteressentskap opplyser at det ikke har vært problemer å få solgt fiskekortene i Šávču-sonen etter at utbyggingen kom i gang. Det har heller ikke vært problemer av betydning i forbindelse med anleggsaktiviteten.

De som får fiskedøgn i Šávču, kan benytte anleggsveien. Dette har så langt ikke ført til problemer for reindriften og anleggsdriften.

KRAFTUTBYGGINGEN OG NÆRMILJØET

– Dyre og fugleliv

Undersøkelsene i reguleringsområdet blir utført av SINTEF og startet i 1982.

Det er særlig årene 1984 og 1985 at anleggsaktiviteten i reguleringsområdet har vært stor som følge av skogryddingen.

Sesongen 1984 viste at rovfuglbestanden i området gikk tilbake. Produksjonssvikten var imidlertid enda mer markant i referanseområdet i Reisa-vassdraget.

I 1985-sesongen var det Alta-vassdraget som hadde en markert nedgang i rovfuglbestanden, mens Reisa-vassdraget holdt seg på det lave nivået fra 1984.

Bestanden for de øvrige artene er tilnærmet stabil framgår det av undersøkelsene.

I rapporten fra 1984-sesongen kan en ellers lese følgende:

Spilloljen samles i godkjent tank ved verkstedet og blir tømt med tankbil.

Det har siden anleggsstarten i Šávču vært tatt vannprøver fra Alta-elva ovenfor og nedenfor anlegget.

Disse prøvene blir analysert ved SINTEF i Trondheim og viser entydig at anlegget ikke tilslammer vassdraget.

Kongeørn

«Kongeørnen i dalføret er også inne i positiv utvikling. Når begge parene etter tre uproduktive år, plutselig går til hekking midt i den mest hektiske anleggsperioden, er dette i seg selv et meget oppsiktsvekkende resultat som krever en nøye oppfølging for å klarlegge årsak og virkning».

Ved utgangen av 1985 er det benyttet til disse undersøkelsene: Kr 936 000,-.

– Tiltak mot forurensing

Utslippstillatelsen for Alta-anlegget pålegger utbyggeren strenge tiltak for å hindre forurensning av vassdraget og omgivelsene.

Det er bygd kunstig infiltrasjonsbasseng for avløpene fra brakkeområdet. Inne i fjell ved dammen og ved kraftstasjonen er det bygd slambasseng som alt vannet i forbindelse med tunneldrivingen går innom for sedimentering, oljeavskilling og klarning. Alt søppelet blir hentet og kjørt til den kommunale fyllplassen i Alta av godkjent lukket bil.

– *Arkeologiske/geologiske og botaniske undersøkelser i anleggsområdet*

Etter at det ble gitt tillatelse for Alta-utbyggingen har undersøkelser pågått hver sesong siden 1979. Mellom 8–10 personer har deltatt hver sesong.

Det ble særlig på grusterrassen ved Alta-elva i Sávvču gjort en del interessante funn som daterer seg tilbake til steinalderen (pilspisser, skinnskrapet m.m.). Det er også funnet system av fangstgraver og da særlig ved utløpet av Gjerdevann.

Arkeologene i arbeid ved Virdnejávri

Botaniske og geologiske undersøkelser har også vært utført av Tromsø museum.

De botaniske undersøkelsene har vist at reguleringsområdet har en rik flora. Av de sjeldne plantearter kan nevnes masimjelt, kveinhavre, småjonsokblom og grårublom.

Masimjelten som er den mest omtalte, blir bare i mindre grad berørt.

Totalt er det benyttet til disse undersøkelsene 4,9 mill. kr.

– *Fiskeundersøkelser i Alta-vassdraget*

Disse undersøkelsene blir utført seks år før utbyggingen og seks år etter.

Det er Direktoratet for Naturforvaltning som er ansvarlig for undersøkelsene.

Ved utgangen av 1985 har disse kostet omkring 4 mill. kr.

SKJØNNSRETTENS VURDERING AV SKADER OG ULEMPER FOR VASSDRAGET

I Alta er skjønnet delt opp i flere etapper. For elveskjønnets første etappe – skader og ulemper for eiendommer som støter til vassdraget ned til samløpet med Eibyelva – ble det avsagt skjønn 7. juni 1985. Samlede erstatninger ble satt til ca. kr 80.000,-. I tillegg skal det etter loven betales 25%. Største enkelterstatning var kr 30.000,- for vanskeliggjort vedtransport til fiskehytte i Sávcu. Erstatningene ellers knyttet seg i det vesentlige til tørkeskader som følge av redusert flomtopp enkelte år. For noen eiendommer ble det fastsatt erstatning for erosjonsskader med mindre beløp. Krav om forbygning ble ikke tatt til følge. Det samme gjaldt krav om erstatning for klimaskader.

Prosedyresesjon fra reindriftsskjønnet ble avholdt i februar 1987, men rettens avgjørelse foreligger ennå ikke. Det som til nå foreligger av erfaring og utredninger viser at man også i denne forbindelse har klart å samordne interessene på en slik måte at man har unngått store skadevirkninger.

Når det gjelder krav om erstatning for skade på fisket i Virdnejávri og Latnetjávri er det inngått avtale (jfr. side 16).

Skjønnet vedrørende laksefisket er utsatt til 5 år etter at kraftverket er satt i drift. Dette er vanlig.

Settefiskanlegg i Talvik

For eiendommer langs vassdraget videre ned til utløpet i sjøen – ble skjønnet avsagt 28. mai 1986. Samlede erstatninger ble satt til ca. kr 205.000,- pluss 25%, i det vesentlige for antatte tørkeskader.

Samtlige grunneiere langs vassdraget har akseptert skjønnsrettens avgjørelse.

Såvel de sakkyndiges utredninger som rettens avgjørelser viser at det ventes bare meget små skadevirkninger. Også representantene for grunneierne har under behandlingen for skjønnsretten gitt uttrykk for tilfredshet over at skadevirkningene synes å bli begrenset. Et vesentlig forhold i denne forbindelse er at det for Alta kraftverk gjelder et manøvreringsreglement som i høy grad tar hensyn til de berørte interesser.

KRAFTUTBYGGINGEN – SETT FRA ALTA KOMMUNES SIDE

v/næringssjef Ommund Heggheim

– *Kommunens holdning til utbyggingen*

Folk flest husker best debatten omkring Alta-Kautokeinovassdraget fra de store aksjonene sommeren 1979 og vinteren 1981.

Imidlertid var debatten i lokalsamfunnet sterk og levende alt fra slutten av 60-tallet.

Kommunens prinsipielle holdning til utbyggingen ble fastlagt i møte 2.3.1976 hvor kommunestyret med 2/3 flertall gikk imot utbygging.

– *Søknadsfasen*

Det er i søknadsfasen at det som oftest inngås avtaler mellom utbygger og kommune. På grunn av den store motstanden det var i Alta mot utbyggingen, var det politisk vanskelig å ha inngående forhandlinger med utbygger. En del ting ble oppnådd i forhandlinger med departementet og Storting. Vi nevner det viktigste:

- høyning av næringsfond
- høyning av konsesjonsavgifter
- bru i Øvre Alta

– *Rammeavtalen*

Da utbyggingsspørsmålet fikk sin endelige avklaring i Regjering og Storting i 1980/81 og utbyggingen var et faktum, startet også kommunen sitt løp for å utnytte utbyggingen best mulig.

Våren 1982 ble det inngått en rammeavtale mellom NVE og Alta kommune.

Denne avtalen må fra kommunens synspunkt sies å være god og den gav kommunen adskillige millioner.

– *Anleggsperioden*

En kraftutbygging skaper normalt betydelige ringvirkninger i et lokalsamfunn. Etter spørsmål etter arbeidskraft og kjøp av varer og tjenester.

Da utbyggingen ble avklart, var det klare forventninger i Alta om at anleggsarbeidene ville gi store sysselsettings- og aktivitetsvirkninger. Det ble derfor sterke reaksjoner i lokalsamfunnet og Alta kommune da det ble klart at NVE ikke selv skulle stå for utbyggingen, men at anleggsarbeidene skulle ut på anbud.

Kommunen fryktet da at de som fikk anbudet, skulle bruke egne spesialarbeidere framfor å rekruttere lokal arbeidskraft.

– *Erfaringer fra anleggsperioden*

Med bakgrunn i de store diskusjoner og demonstrasjoner som starten av anleggsdriften medførte, var det mange som også ventet en vanskelig og stormfull anleggsperiode.

Imidlertid må vi slå fast at det har vært en anleggsperiode som har forløpt normalt.

– *Kommunal økonomi*

Vasskraftkommunenes økonomi er et omdiskutert tema. Noen kommuner blir beskyldt for å ha en ren Kuwait-økonomi. Det fikk ikke Alta!

På bakgrunn av at Alta kraftverk er et elvekraftverk med liten reguleringsgrad, vil kommunen gå glipp av betydelige konsesjonsavgifter og inntekt av konsesjonskraft.

Imidlertid er det klart at utbyggingen har positive økonomiske ringvirkninger for Alta.

a *Anleggsperioden:*

Med kommunale veiprosjekter, bru i Øvre-Alta, klekkeri og settefiskanlegg i Talvik samt diverse ytelser gjennom rammeavtalen har Alta fått tilført prosjektmidler for mellom 50–60 mill. kr.

b *Produksjonsperioden:*

I full produksjon vil Alta Kraftverk fra 1988 gi Alta kommune ca. 8–9 mill. kr i årlige inntekter i form av skatter, avgifter og salg av konsesjonskraft.

Idé og formgiving	Berger & Mortvedt a.s
Manuskript	Statkrafts informasjonskontor
Fotos	Svein Erik Dahl/Samfoto Knudsens Fotosenter a.s Terje Marthinusen Ole M. Rapp
Kartillustrasjon	Gunnar Furuholmen
Sats	Modemsats a.s Times normal
Trykk	Offset Forum a.s
Papir	170 g (omslag) og 135 g Stora art (innmat)
Opplag	6.000. Oslo, august 1987.
Brosjyrenr. Statkraft	81.13.0003

